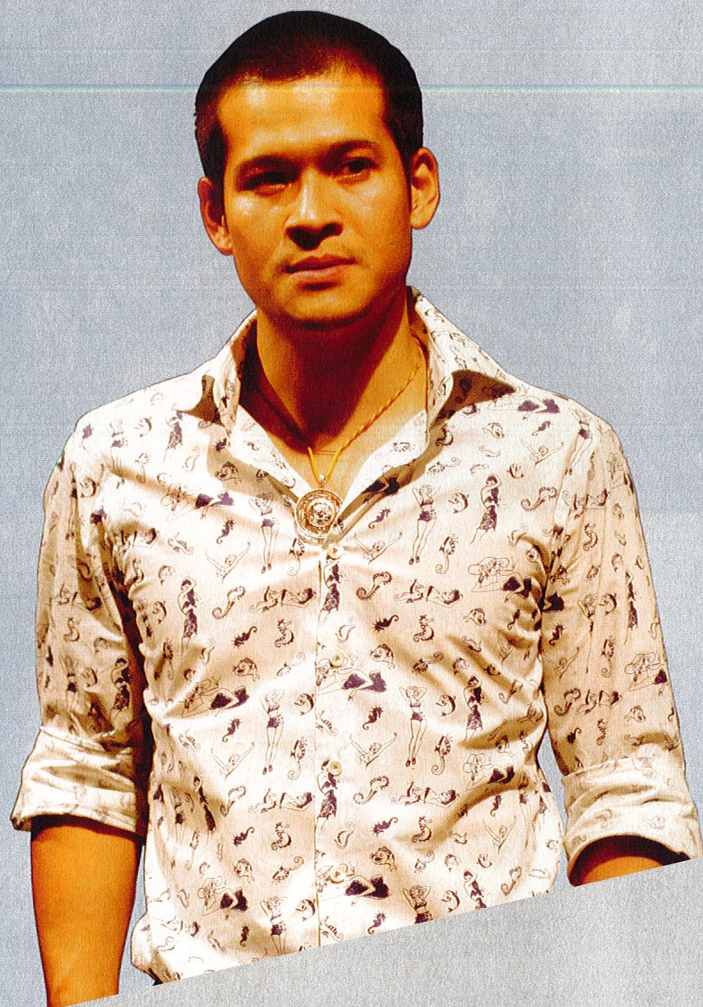

ĐẠO DIỄN VIỆT TÚ:

"Sợ nhất là thỏa mãn với thành công"

✦ THUY LÊ (thực hiện)

Được coi là lựa chọn hàng đầu cho vai trò đạo diễn một loạt show đình đám trong năm giữa thời buổi "cơm áo không đùa với... live show", cái khó với Việt Tú lúc này không còn là hai chữ "cơ hội" mà là nỗi sợ "thỏa mãn với thành công" - điều mà anh cho là sẽ làm "tê liệt" động lực phấn đấu của mỗi con người.

? Nhắc đến Việt Tú của 2011 không thể không nhắc đến "Không gian âm nhạc" (KGAN) - chương trình đánh dấu anh không còn là một đạo diễn chuyên đi "đánh thuê" mà còn là một nhà sản xuất cả một series chương trình diễn ra hằng tháng tại một địa điểm cố định. Để có được quyết định "liều mạng" đó giữa thời buổi "cơm áo không đùa với live show", ở một môi trường vốn chịu tiếng là không mặn mà mua vé xem ca nhạc, anh đã "trấn an" mình thế nào?

Hơn thua không phải ở chỗ biết "trấn an" mình mà là cần nhìn thấy trước tiềm năng của "bãi đáp". Thị trường giải trí đã có sự thay đổi chóng mặt chỉ trong một năm, và đáng ngạc nhiên là trung tâm của sự thay đổi đó lại nằm ở Hà Nội, nơi trước nay vốn không phải là mảnh đất lành của các chương trình nghệ thuật có bán vé. Mới bằng

Ca sĩ Thu Minh trong chương trình 'Xin mặt trời ngủ yên'.

giờ này năm trước, nếu tháng nào cũng đều đặn có một show diễn đã là ngạc nhiên lắm rồi. Nhưng ở thời điểm này, mỗi tháng ít nhất có ba show diễn, cá biệt có những tháng còn có tới sáu show diễn. Điều tích cực hơn cả là khán giả đã quen với việc trả tiền, thậm chí rất nhiều tiền để thưởng thức những chương trình nghệ thuật có chất lượng sau một thời gian dài no nê với vé mời đi xem các chương trình nghệ thuật miễn phí. Nếu các nhà tổ chức bắt tay nhau cùng quyết tâm vực dậy thị trường bằng cách đưa ra những sản phẩm âm nhạc đẳng cấp và cùng nhau tẩy chay những chương trình nghệ thuật làm theo kiểu ăn xối, hàng chợ đang lan tràn hiện nay làm ảnh hưởng đến những chương trình tử tế thì chắc chắn thị trường sẽ còn phát triển hơn nữa.

? Kéo được khán giả Hà Nội ra khỏi nhà, và sẵn sàng "chọn mặt gửi vàng" hơn vào những chương trình nghệ thuật giàu sức nặng, theo anh, là bởi điều gì?

Thực ra điều này mang tính thời điểm. Của "miễn phí" chắc chắn không thể bằng được những thứ "mất phí". Đó là xu hướng không thể đảo ngược của sự phát triển thị trường sau một thời gian dài khán giả "được" và "phải" thưởng thức những chương trình nghệ thuật "miễn phí" nhưng kém chất lượng, cho dù nó không thể thay đổi hoàn toàn trong một sớm một chiều. Đã có không chỉ một kênh truyền hình đặt vấn đề với tôi rằng họ muốn mua lại bản quyền hình ảnh của KGAN để thay vào đó là một KGAN được truyền hình trực tiếp nhưng tôi đã từ chối vì không muốn đi ngược lại sự phát triển, và không muốn lại một lần nữa làm khó một thị trường tổ chức biểu diễn vừa mới phục hồi sau một kỳ nghỉ đông dài.

? Một loạt show hải ngoại đổ bộ trong năm qua và thu hút rất đông người xem. Điều đó có khiến anh chạnh lòng, khi không ít show trong số đó hoàn toàn không phải là những chương trình được đầu tư thích đáng, đáng đồng tiền bát gạo?

Thị trường thì cần phải có nhiều phân khúc cho khán giả chọn lựa và mỗi chương trình có một đối tượng khán giả riêng. Những gì đang diễn ra trong thị trường giải trí là điều không chỉ riêng tôi mà tất cả đồng nghiệp đã mong muốn từ lâu. Thị trường đang ấm áp và sôi động trở lại, và nghệ sĩ có nhiều cơ hội hơn để làm nghề của mình. Cái gì không phải là đích thực tự nó sẽ bị đào thải. Các nghệ sĩ, ca sĩ không có lỗi, mà người có lỗi chính là các nhà tổ chức theo kiểu chộp giật. Bằng-ròn với thẩm mỹ thiết kế kém treo tràn lan làm cho đô thị trở nên mất mỹ quan. Chất lượng tổ chức tôi đã làm khán giả hoang mang vì khi bước chân vào nhà hát họ mới biết là đã chọn nhầm. Chính những show diễn như vậy đang làm cho thị trường bị bão hòa, bội thực và mất niềm tin.

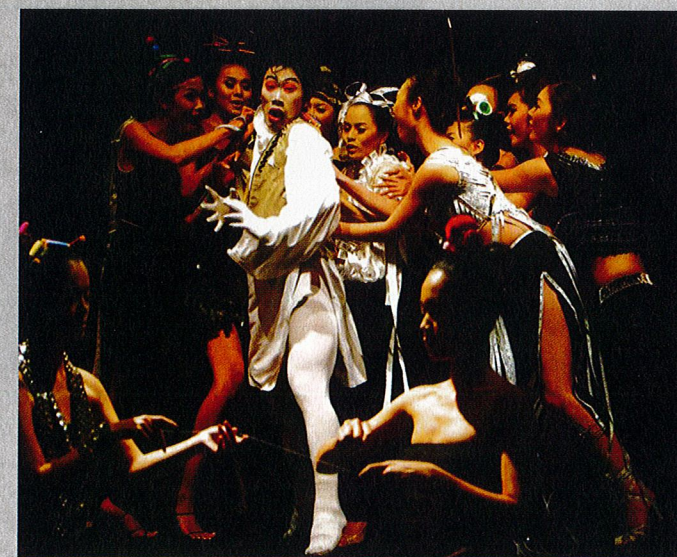
? Vậy để khán giả không bị "mất niềm tin" vào KGAN, áp lực với anh và ekip trong thời gian tới đây là gì?

Thách thức, áp lực thì có nhiều và một trong số đó chính là làm sao luôn tìm ra được những "cặp đôi hoàn hảo" mang lại cảm xúc cho khán giả như đã làm được trong thời gian qua. Đồng thời, tìm tòi cách làm mới chắc chắn là điều cần thiết và không chỉ thế. Áp lực lớn không kém là làm sao có thể đi đường dài. Muốn làm được điều này chắc chắn doanh thu từ bán vé phải bù đắp được cho kinh phí tổ chức, nghệ thuật và thương mại phải song hành thì mới lâu dài được. Tôi chắc chắn sẽ không chấp nhận bỏ tiền ra bù lỗ duy trì chương trình chỉ để lấy tiếng. KGAN phải tự đứng được bằng đôi chân của mình và đây mới là điều mà chúng tôi mong muốn.

? Áp lực nào anh muốn chế ngự nhất?

Đó là cảm giác thỏa mãn với thành công vì điều đó có nghĩa là bạn sẽ không còn động lực phấn đấu nữa.

Xin cảm ơn anh và chúc anh một năm mới "vận hành năng suất" không kém 2011!

Vở thời trang 'Cơn ác mộng của người thợ may'. Ảnh: TL